

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Davida Hipšra v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Praze**, se sídlem Husova 243/11, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 4. 2025, č. j. 51 A 20/2025-18,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal dne 8. 4. 2025 prostřednictvím Krajského soudu v Praze kasační stížnost proti usnesení označenému v záhlaví. Současně požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 5. 2025, č. j. 7 As 78/2025-9, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Stejným usnesením Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost a prokázal splnění podmínky povinného zastoupení advokátem, resp. vlastního vysokoškolského právnického vzdělání, obojí ve lhůtě 15 dní ode dne doručení usnesení. Nejvyšší správní soud stěžovatele také poučil o následcích nevyhovění výzvě.

[3] Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 21. 5. 2025. Stanovená lhůta uplynula dnem 5. 6. 2025. Stěžovatel v této lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky povinného zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[4] V podání ze dne 27. 5. 2025 doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 6. 2025 v reakci na výše uvedené usnesení stěžovatel zopakoval, že nemá prostředky na zaplacení soudního poplatku, a odkázal na § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních

poplaticích. Stěžovatel dále uvedl, že mu státní orgány upírají právo na osvobození od soudních poplatků. Podle stěžovatele Česká republika a její složky státního zastupitelství kryjí okolnost, že StB vytvořila metodiku sloužící k dehonestaci jeho osoby. V tomto podání stěžovatel rovněž formuloval obecnou námitku podjatosti vůči všem soudcům sedmého a desátého senátu Nejvyššího správního soudu.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon“. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) téhož zákona] zaplacen, „soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[6] Stěžovatel v reakci na výzvu k zaplacení soudního poplatku sice odkázal na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, nesdělil však okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, ani nedoložil, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Toto ustanovení ovšem nemíří na situaci, kdy poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává (např. usnesení NSS ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 As 32/2024-18, a tam citovaná judikatura Nejvyššího soudu). Podmínky pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích proto v dané věci nejsou splněny.

[7] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě neuhradil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[8] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil ani plnou moc pro řízení o kasační stížnosti, resp. neprokázal, že má sám vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud však nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (neodmítl kasační stížnost). Zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má totiž přednost před odmítnutím kasační stížnosti pro chybějící zastoupení advokátem (usnesení NSS ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[9] Nejvyšší správní soud závěrem konstatuje, že se nezabýval stěžovatelem vznesenou námitkou podjatosti ze dne 27. 5. 2025, neboť tato námitka byla uplatněna opožděně. Stěžovatel byl poučen o složení rozhodujícího senátu, o právu vznést námitku podjatosti a o lhůtě pro uplatnění námitky přípisem ze dne 23. 4. 2025, který mu byl doručen dne 25. 4. 2025 vložení do domovní schránky. Lhůta jednoho týdne tak uplynula dne 2. 5. 2025. Námitka byla uplatněna až dne 27. 5. 2025, je tedy opožděná, a proto se k ní nepřihlíží (§ 8 odst. 5 věta druhá a třetí s. ř. s.). Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že mu je známo, že obdobné námitky podjatosti vůči zdejšímu soudu a jeho jednotlivým soudcům stěžovatel vznáší opakovaně. Nejvyšší správní soud v tomto postupu spatřuje zneužití práva, které nepoživá právní ochrany (obdobně též např. usnesení NSS ze dne 11. 10. 2024, č. j. 5 As 227/2024-12, a tam citovaná judikatura).

pokračování

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu